

Komunikacija putem časopisa u hrvatskoj znanstvenoj zajednici

Hebrang Grgić, Ivana

Source / Izvornik: **Hrvatski znanstveni časopisi : iskustva, gledišta, mogućnosti, 2015, 7 - 12**

Book chapter / Poglavlje u knjizi

Publication status / Verzija rada: **Published version / Objavljena verzija rada (izdavačev PDF)**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:131:424533>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-07-18**

Sveučilište u Zagrebu
Filozofski fakultet
University of Zagreb
Faculty of Humanities
and Social Sciences

Repository / Repozitorij:

[ODRAZ - open repository of the University of Zagreb
Faculty of Humanities and Social Sciences](#)

Hrvatski znanstveni časopisi

Iskustva, gledišta, mogućnosti

Uredila
Ivana Hebrang Grgić

Izdavač

Školska knjiga, d. d.
Zagreb, Masarykova 28

Za izdavača

dr. sc. Ante Žužul

Urednica

Slavenka Halačev

Recenzenti

akademik Ivica Kostović
prof. dr. sc. Damir Boras
prod. dr. sc. Ante Čović

Art direktor

Branimir Sabljčić

© ŠKOLSKA KNJIGA, d. d., Zagreb, 2015.
Nijedan dio ove knjige ne smije se umnožavati,
fotokopirati ni na bilo koji način reproducirati
bez nakladnikova pisanog dopuštenja.

Objavlivanje knjige sufinancirao je Filozofski fakultet
Sveučilišta u Zagrebu sredstvima za namjensko
financiranje znanstvene djelatnosti u 2014. godini.

Hrvatski znanstveni časopisi

Iskustva, gledišta, mogućnosti

Uredila
Ivana Hebrang Grgić

Zagreb, 2015.

KOMUNIKACIJA PUTEM ČASOPISA U HRVATSKOJ ZNANSTVENOJ ZAJEDNICI

Hrvatska se teritorijalno ubraja u manje države, a hrvatska znanost dio je tzv. periferne znanosti. Znanstvena komunikacija unutar male znanstvene zajednice, kao i ona između male znanstvene zajednice i ostatka svjetske znanosti, ima posebnosti koje su određene veličinom zemlje, njenom ekonomijom, jezikom i organizacijom izdavačke djelatnosti.

Prva posebnost hrvatske znanstvene zajednice je hrvatski jezik. Postoje oni koji misle da znanstvena komunikacija na hrvatskom jeziku nije jako važna – hrvatski je „mali“ jezik, malo ljudi može razumjeti znanstveni članak napisan na hrvatskome jeziku, vidljivost i utjecaj takvog članka ne mogu biti veliki, kao ni vidljivost autora, ustanove pa ni države u kojoj je istraživanje provedeno i rad napisan. Ipak, hrvatski jezik je živ, neprestano se razvija i mijenja pa bismo ga i na području znanosti trebali primjenjivati, razvijati i njegovati. Znanstveni radovi napisani na engleskom jeziku vidljiviji su u globalnoj znanstvenoj zajednici, ali što će biti s hrvatskom terminologijom ako hrvatski znanstvenici počnu upotrebljavati isključivo engleski jezik? Petar Preradović je u 19. stoljeću, pišući rodu o jeziku, napisao: „Po jeziku dok te bude, i glavom će tebe biti...“ Nisu li upravo znanstvenici dio intelektualne elite koja bi morala biti svjesna važnosti nacionalnog identiteta i njegovati ga? Govoreći o jezičnoj posebnosti hrvatske znanstvene zajednice, svakako moramo uzeti u obzir i specifičnosti pojedinih znanstvenih područja. U onim područjima u kojima se pretežno komunicira na engleskom jeziku, hrvatska bi se terminologija trebala razvijati u znanstvenim knjigama, ponajprije u udžbenicima. Ne treba, ipak, pribjeći isključivosti jer je i znanstvena komunikacija na engleskom jeziku izuzetno važna za vidljivost male znanstvene zajednice. Potrebno je pronaći ravnotežu – objavljivati znanstvene radove na engleskom jeziku kada se želi postići vidljivost i prepoznatljivost u svjetskoj znanstvenoj zajednici, a objavljivati na hrvatskom jeziku kada god je to moguće i poželjno, kako bi se razvijala hrvatska terminologija i kako bi znanstvene informacije bile vidljivije i dostupnije govornicima hrvatskog jezika.

Druga specifičnost Hrvatske kao male znanstvene zajednice u odnosu prema globalnoj zajednici jest ekonomija. Srećom, Hrvatska se ne može mjeriti s nerazvijenim zemljama u kojima su glad i bolesti osnovni egzistencijalni problemi, ali ne može se mjeriti ni s razvijenim zemljama koje mogu znatno više ulagati u sve djelatnosti pa i u znanost. Hrvatski znanstvenik u svom se svakodnevnom radu susreće s nizom problema kojih njegov kolega iz razvijenije zemlje uopće nije svjestan. Hrvatski znanstvenik mnogo više vremena, truda i intelektualnih sposobnosti mora usmjeriti na izvore financiranja, na nabavu opreme za istraživanje te na pronalaženje adekvatnih i kvalitetnih izvora znanstvenih informacija. Ne-

dostatak financijskih sredstava često raspršuje pozornost znanstvenika i otežava usredotočenost na predmet istraživanja.

Treća bitna specifičnost hrvatske znanstvene komunikacije jest nekomercijalnost izdavača znanstvenih časopisa. Uglavnom su to udruge znanstvenika, znanstveni instituti, sveučilišta, fakulteti, odjeli ili odsjeci kojima glavni interes nije zarada već što kvalitetnija diseminacija znanstvenih informacija, promocija znanosti i zaštita intelektualnog vlasništva putem formalne znanstvene komunikacije. Zbog toga hrvatski znanstvenici ne nailaze na probleme dostupnosti hrvatskih časopisa na način na koji se to događa sa stranim časopisima. Globalna znanstvena zajednica doživljava veliku krizu dostupnosti informacija koja je kulminirala 1990-ih godina – veliki svjetski komercijalni izdavači neprestano su povećavali cijene pretplata, pogotovo na renomirane časopise, računajući na potrebe znanstvenika za kvalitetnom i provjerenom informacijom. Knjižnice (ponajprije one čiji su korisnici znanstvenici) su primorane preusmjeravati troškove kako bi mogle obavljati svoju osnovnu funkciju – zadovoljavati potrebe svojih korisnika. S vremenom ipak moraju otkazivati neke pretplate i time uskratiti informacije koje su važne za razvoj znanosti. Tako nastaje kriza dostupnosti znanstvenih informacija na svjetskoj razini koju su uvelike osjetili i hrvatski znanstvenici. Ali krize dostupnosti hrvatskih znanstvenih časopisa nije bilo. Hrvatski neprofitni izdavači nisu podizali cijene pretplata iznad razumne granice već su nastojali pokriti tek osnovne troškove pripreme, tiska i distribucije. Kada je pokrenut Hrčak, portal znanstvenih časopisa Republike Hrvatske, većina izdavača nije imala razloga ne prihvatiti objavljivanje u elektroničkom obliku i u otvorenom pristupu. Eventualno uz kraću odgodu objavljivanja, danas se velik broj časopisa koristi Hrčkom kao platformom za objavljivanje cjelovitih radova (broj časopisa na Hrčku narastao je do travnja 2015. godine na više od 380 časopisa s više od 130 000 članaka, od kojih je za više od 120 000 omogućen pristup cjelovitom tekstu).

Treba svakako spomenuti i još jednu posebnost malih znanstvenih zajednica – nekim se znanstvenim područjima bavi mali broj znanstvenika: oni točno znaju tko radi koja istraživanja, prepoznaju stil pisanja, znaju tko s kim surađuje i kakvi su međuljudski odnosi. U takvoj sredini katkad je teško izbjeći pristranosti pa postoji opasnost od subjektivnosti procjene tuđeg rada, primjerice u recenzijskom postupku. Jasno je da bi znanstvenici trebali poštovati temeljna etička načela, pa tako i nepristranost, ali uvijek postoji mogućnost da se netko ne želi ili ne zna ponašati ispravno te će time štetiti ne samo pojedinim kolegama nego i razvoju i napretku područja kojim se bavi.

Ideja za ovu knjigu izrasla je iz poznavanja svih tih specifičnosti hrvatske znanstvene zajednice, kao i iz nedostatnosti hrvatske literature o časopisima kao najvažnijemu mediju formalne znanstvene komunikacije. Razne rasprave u javnosti pokatkad ostavljaju dojam da među znanstvenicima različitih područja ne postoji dobra komunikacija. Znanstvenici uglavnom djeluju unutar svoje mikrosredine i rijetko imaju vremena i prilike baviti se specifičnostima drugih znanstvenih područja. Ova bi knjiga trebala potaknuti takvu komunikaciju.

Zbog toga su kao autori pojedinih poglavlja pozvani vrhunski hrvatski znanstvenici koji se bave, ili su se bavili, uređivanjem znanstvenih časopisa raznih znanstvenih područja (pri tome se misli na šest osnovnih područja prema Pravilniku o znanstvenim područjima: biomedicina i zdravstvo; tehničke znanosti; biotehničke znanosti; prirodne znanosti; društvene znanosti i humanističke znanosti). Osim urednika, na suradnju su pozvani i znanstvenici koji se teorijski bave područjem informacijskih i komunikacijskih znanosti, kao i oni koji su kao informacijski stručnjaci zaduženi za upravljanje informacijama u znanstvenim ustanovama. Autori svih poglavlja imaju doktorate znanosti (ili je njihova izrada u tijeku) iz raznih znanstvenih područja. Svi se na neki način u svojem radu bave znanstvenom komunikacijom te vidljivošću i dostupnošću radova hrvatskih znanstvenika. Sa svim je autorima unaprijed dogovorena okvirna tema jer je glavni cilj bio obuhvatiti većinu tema relevantnih za proučavanje hrvatskih znanstvenih časopisa. Autori su samostalno birali način na koji će obraditi zadanu temu u svojem području. Radovi su prikupljeni tijekom 2014. godine.

U knjizi je ukupno 14 poglavlja podijeljenih u tri cjeline: *Organizacija uredničkog rada* (pet poglavlja); *Autori: prava, obveze, vještine* (tri poglavlja) i *Posebnosti znanstvenih područja* (šest poglavlja).

Prva se cjelina bavi organizacijom uredničkog rada. Cjelinu otvara rad **Ane Marušić i Matka Marušića**. Oboje su profesori na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Splitu i bili su dugogodišnji urednici časopisa *Croatian Medical Journal*. U svom radu opisuju važnost vidljivosti znanstvenih časopisa iz malih znanstvenih zajednica u svjetskoj zajednici, osvrću se na probleme časopisa iz zemalja znanstvene periferije, opisuju dobru uredničku praksu i čestitost uredničkog posla. Pišući o ulozi države, društva i javnosti, autori donose preporuke za državnu strategiju potpore znanstvenim časopisima.

Bojan Macan iz knjižnice Instituta Ruđer Bošković u Zagrebu i **Jelka Petrak** iz Središnje medicinske knjižnice zagrebačkoga Medicinskog fakulteta pišu o bibliometrijskim pokazateljima za procjenu kvalitete znanstvenih časopisa. Opisuju relevantne citatne baze podataka ističući kriterije za uvrštavanje časopisa u te baze te posebnu pozornost pridaju citatnoj analizi kao načinu procjene kvalitete znanstvenih časopisa. Objašnjavaju i problematiziraju niz pokazatelja, uključujući i altmetrijske.

Jadranka Stojanovski iz knjižnice Instituta Ruđer Bošković i s Odjela za informacijske znanosti Sveučilišta u Zadru piše o razvoju časopisa kao sredstva znanstvene komunikacije prikazujući (r)evoluciju časopisa. Objašnjava komercijalizaciju izdavaštva i krizu dostupnosti znanstvenih informacija, piše o otvorenom pristupu, otvorenim formatima, medijima i podacima, o semantičkim poboljšanjima i novim mogućnostima recenzije u elektroničkoj sredini.

Vladimir Mrša s Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu glavni je urednik časopisa *Food Technology and Biotechnology*, a **Iva Grabarić Anđonovski** i **Zrinka Pongrac Habdija** članice su Uredništva. U svom su se poglavlju osvrnuli na financiranje hrvatskih znanstvenih časopisa prikazavši model finan-

ciranja i statističke podatke vezane za sufinanciranje ministarstva nadležnog za znanost (iznos izdvojenih sredstava po godinama, broj sufinanciranih časopisa i njihova raspoređenost po područjima). Prikazani su i modeli financiranja i troškovi izdavanja časopisa u svijetu.

Franjo Pehar s Odjela za informacijske znanosti Sveučilišta u Zadru i **Zoran Velagić** s Odsjeka za informacijske znanosti osječkoga Filozofskog fakulteta članovi su Uredništva časopisa *Libellarium*. U svom poglavlju objašnjavaju postupak uređivanja znanstvenih časopisa u *online* sustavima za organizaciju uredničkog procesa. Opisuju obilježja elektroničke sredine i elektroničkih časopisa te daju pregled samih sustava navodeći prednosti takvog modela uređivanja, s posebnim osvrtom na sustav Open Journal Systems.

Drugoj su cjelini u središtu interesa autori, njihova prava i obveze kojih moraju biti svjesni te vještine koje moraju posjedovati.

Igor Gliha sa zagrebačkoga Pravnog fakulteta piše o autorskom pravu i znanstvenim časopisima. Posebno objašnjava pojam autorskog djela i njegovo zakonsko određenje, kao i stjecanje prava njegova korištenja. Objašnjava formu, stranke, predmet i sadržaj nakladničkog ugovora, autorski honorar, karakteristična prava i obveze te prestanak nakladničkog ugovora. Raspravljajući o autorskopravnoj paradigmi, objašnjava slučajeve iz sudske prakse.

Ksenija Baždarić s Katedre za medicinsku informatiku riječkoga Medicinskog fakulteta članica je Uredništva časopisa *Croatian Medical Journal*. Autorica je poglavlja u kojemu se bavi znanstvenoistraživačkom čestitošću u objavljivanju znanstvenih časopisa. Objašnjava sam pojam čestitosti, analizira upitne postupke u znanosti i oblike znanstvenog nepoštenja te njihove uzroke. Posebnu pozornost usmjerava na otkrivanje plagijata u znanstvenim časopisima.

O važnosti informacijske pismenosti u znanstvenoj komunikaciji piše **Sonja Špiranec** s Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti zagrebačkoga Filozofskog fakulteta. U vrijeme kada je svima lako dostupna velika količina informacija, nužno je znati prepoznati potrebu za informacijom, pronaći informaciju, vrednovati je i iskoristiti na najbolji način. Autorica predstavlja korelativne aspekte informacijske pismenosti i znanstvene komunikacije te njihovo značenje u kontekstu promjena informacijskih okruženja.

Treća se cjelina bavi posebnostima pojedinih znanstvenih područja. Njome nisu mogla biti obuhvaćena sva područja i potpodručja, kao ni sve specifičnosti, ali namjera je bila dati kratak uvid u neka područja otvarajući tako prostor za daljnju raspravu.

Želimir Kurtanjek sa zagrebačkoga Prehrambeno-biotehnološkog fakulteta glavni je urednik časopisa *Chemical and Biochemical Engineering Quarterly*, a **Tamara Jurina** članica je Uredništva. U svom se radu osvrću na kvalitativne i kvantitativne pokazatelje vrijednosti časopisa koji uređuju. Analiziraju način prihvaćanja radova problematizirajući proces recenzije, nakon čega donose statističku analizu bibliometrijskih pokazatelja (faktor utjecaja, broj citata i samocitata...).

Nikola Kallay s Kemijskog odsjeka zagrebačkoga Prirodoslovno-matematičkog fakulteta kao glavni urednik časopisa *Croatica Chemica Acta* i **Tomica Hrenar** s istog fakulteta kao jedan od urednika, objašnjavaju značenje znanstvenih časopisa iz područja temeljnih prirodnih znanosti, posebno ističući važnost takvih časopisa u malim znanstvenim zajednicama poput hrvatske. Donose i podatke o načinu uređivanja, kao i analizu faktora utjecaja časopisa koji uređuju.

Tatjana Aparac-Jelušić s Odsjela za informacijske znanosti Sveučilišta u Zadru tijekom svog rada bila je i članica više uredništava domaćih i stranih znanstvenih časopisa. U ovoj knjizi razlaže genezu časopisa iz područja knjižnične i informacijske znanosti, daje pregled istraživanja o temama priloga u knjižničnim i informacijskim časopisima, a posebno se osvrće na hrvatske časopise i njihov utjecaj na razvoj knjižnične i informacijske znanosti u Hrvatskoj.

Maja Jokić iz zagrebačkog Instituta za društvena istraživanja i **Jadranka Lasić-Lazić** s Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti zagrebačkoga Filozofskog fakulteta problematiziraju vrjednovanje znanstvenog rada u području društvenih znanosti na temelju časopisa kao medija znanstvenog komuniciranja. Rad donosi rezultate istraživanja koji upućuju na dostupnost časopisa i njihovu indeksiranost u relevantnim bazama podataka. Autorice posebno ističu važnost komunikacije putem drugih medija u području društvenih znanosti (znanstvene knjige i zbornici radova sa znanstvenih skupova).

Sanda Ham s Odsjeka za hrvatski jezik i književnost osječkoga Filozofskog fakulteta glavna je urednica časopisa *Jezik*. Autorica razlaže i objašnjava ulogu tog časopisa i njegovih urednika u hrvatskoj jezičnoj kulturi. Prikazan je rad svakoga od tri dosadašnja urednika koji su svojim radom u časopisu, ne samo kao urednici nego i kao autori, utjecali na razvoj hrvatskoga jezika. Da je časopis *Jezik* prilagodljiv novim tehnologijama i načinima komuniciranja dokazuje i njegova prisutnost na društvenim mrežama.

Vanja Borš sa zagrebačkoga Filozofskog fakulteta glavni je urednik časopisa *Holon*. U ovoj knjizi piše o odnosu znanstvenika prema radu Uredništva časopisa komentirajući komunikaciju između autora, urednika i recenzenata, koja je kadšto ispod razine kakva bi se očekivala od znanstvenika. Autor problematizira sam koncept kritike i kontrole kvalitete navodeći probleme i predlažući moguće načine njihova rješavanja.

Dodatak knjizi je *Hrvatska deklaracija o otvorenom pristupu*. Deklaracija je donesena u listopadu 2012. godine, a sastavila ju je grupa znanstvenika i informacijskih stručnjaka. Prihvaćena je u hrvatskoj znanstvenoj zajednici kao pozitivan pomak u smjeru promicanja i poticanja otvorenog pristupa.

Ova je knjiga namijenjena svim sudionicima procesa znanstvene komunikacije – znanstvenicima (i kao autorima, i kao korisnicima), knjižničarima, izdavačima, urednicima i članovima uredništava – ali i svima onima koji su na bilo koji način zainteresirani za znanstvenu komunikaciju putem recenziranih časopisa (informacijskim stručnjacima, studentima informacijskih znanosti, studentima posli-

jediplomskih studija na svim sveučilištima i fakultetima te široj javnosti). Knjiga bi trebala dati okvirni uvid u trenutačno stanje izdavaštva znanstvenih časopisa u Hrvatskoj, trebala bi biti poticaj za daljnju suradnju između urednika, knjižničara i znanstvenika iz svih područja radi unaprjeđivanja hrvatskih znanstvenih časopisa, povećavanja njihove koristi za hrvatsku i svjetsku znanstvenu zajednicu, osiguravanja bolje dostupnosti, veće vidljivosti i utjecaja hrvatskih znanstvenih časopisa i hrvatskih znanstvenika.

Iako je cilj ove uredničke knjige bio obraditi što više različitih aspekata komunikacije putem znanstvenih časopisa, izvan njezina dosega ostao je niz tema koje postaju sve aktualnije – primjerice uloga društvenih mreža u znanstvenoj komunikaciji, utjecaj tehnološkog razvoja na percepciju i distribuciju znanstvenih informacija ili pojava tzv. predatorskih izdavača i časopisa koji, zanemarujući kvalitetu (a katkad postupajući ne samo neetično nego i protuzakonito), nastoje ostvariti zaradu. Isto tako postoji još niz kvalitetnih hrvatskih znanstvenih časopisa čiji su urednici i članovi uredništava ugledni znanstvenici koji bi svojim iskustvima i promišljanjima mogli znatno pomoći u rješavanju brojnih problema vezanih za dostupnost, diseminaciju i kvalitetu znanstvenih informacija u hrvatskim znanstvenim časopisima. Znanost, tehnologija, a i znanstvena komunikacija brzo se mijenjaju i vrlo će se brzo pokazati potreba za još ponekom publikacijom sličnom ovoj.

Ivana Hebrang Grgić